

Kanteidensa tueksi kantajat vetoava myös siihen, että hyvän hallinnon periaatetta, huolellisuusvelvollisuuden periaatetta, avoimuuden periaatetta, perustellun luottamuksen periaatetta, vilpittömän mielen periaatetta, yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta ja viran ja palkkaluokan vastaavuuden periaatetta on loukattu.

(¹) EUVL L 124, s. 1.

Union française de l'expressin (UFEX) ynnä muiden 2.2.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Union française de l'express (UFEX), kotipaikka Roissy Charles de Gaulle (Ranska), DHL International SA, kotipaikka Roissy Charles de Gaulle (Ranska), Federal Express International (France) SNC, kotipaikka Gennevilliers (Ranska) ja CRIE, kotipaikka Asnières (Ranska), ovat nostaneet 2.2.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Eric Morgan de Rivery ja Jacques Derenne.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 19.11.2004 tekemän päätöksen SG-Greffe (2004) D-205294
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella vaaditaan kumottavaksi päätöstä, jolla hylättiin UFEX:n, joka tuolloin toimi nimellä SFEI, La Poste vastaan tekemä kantelu Société française de messageries internationalesin eduksi suoritetuista ristiinsubventoinneista, joiden väitettiin muodostavan määrävän markkina-aseman väärinkäytön. Kyseinen päätös on seurausta pyynnöstä aloittaa menettely komissiossa uudelleen sen jälkeen, kun yhteisöjen tuomioistuimet kumosivat komission 30.12.1994 tekemän päätöksen, jolla hylättiin alkuperäinen kantelu. (¹)

Ensisijainen kysymys nyt ratkaistavana olevassa asiassa on edelleen sama kuin yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainituissa tuomioissa eli sen selvittäminen, onko vastaaja noudattanut velvollisuuksiaan kantelua tutkiessaan. Kantajat väittävät, että riidanalaisella päätöksellä – sikäli kuin sillä hylätään kantelu yhteisön edun puuttumisen vuoksi – rikotaan yhteisön edun arvioimista koskevia oikeussääntöjä ja sen perustelut ovat ristiriitaiset sekä sisältävät oikeudellisia virheitä kantelun EY 86, EY 82, EY 3 g ja EY 10 artiklaan perustuvan osan hylkäämisen osalta.

Kantajat väittävät muun muassa, että komissio on arvioinut virheellisesti seikkoja, jotka ovat väistämättä osa yhteisön edun määritelmää, koska perustellakseen ratkaisuaan siitä, että asiassa ei ole riittävää yhteisön etua, komission on arvioitava kanteen esitettyjen rikkomusten vakavuutta ja kestoja. Näin ollen riittävä ei ole sen määrittäminen, jatkuvatko kilpailun vastaiset vaikutukset, ja mikäli näin ei ole, sen toteaminen, että yhteisön etu ei vaadi kantelun tutkimisen jatkamista.

Rikkomuksen keston osalta kantajat moittivat sitä seikkaa, että komissio on ainoastaan varmistunut väitettyjen rikkomusten liittämisaikutusten (markkinaosuuksien kehittyminen, markkinoilta poistuminen, kysynnän herkyys hinnan muutoksiin, vaikutusten puuttuminen hinnan osalta, jne.) olemassaolosta välittämättä ensisijaisesta rakenteellisesta seurauksesta eli siitä, että SFMI-Chronopostille luotiin markkinajohtajan asema ja se pidettiin tässä asemassa.

Perustelujen osalta kantajat huomauttavat, että komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessään yhtäältä, että se on täysin kykeneväinen tarkistamaan postin kulujen kattamisen tason, mikä muodostaa sekä EY 82 että EY 87 artiklan kannalta arvioituna ainoan laskelman, jonka avulla voidaan varmistua ristiinsubventointien olemassaolosta, ja toisaalta, että postin kulujen kattamisen tasoa ei ole tarkistettu EY 82 artiklan suhteen, koska kyseessä olisi ollut sellaisen työn toistaminen, joka komission on suoritettava kantelun valtiontukia koskevan osan suhteen.

Kantajat vastustavat myös komission toteamusta, jonka mukaan Chronopostille myönnettyt etuisuudet tullausta ja postimerkkejä koskevien vaatimusten osalta kuuluvat Ranskan valtion toimivaltaan osana sen julkista vallankäyttöä eivätkä kuulu yhdessä luettujen EY 82 ja EY 86 artiklan säännösten soveltamisalaan.

(¹) Asia C-119/97 P, UFEX ym. v. komissio, tuomio 4.3.1999 (Kok. 1999, s. I-1341) ja asia T-77/95, UFEX ym. v. komissio, tuomio 25.5.2000 (Kok. 2000, s. I-2167).